

23 pct. af den samlede finansiering, idet staten påtager sig de finansieringsandele, som efter de nugældende regler for almenyttigt boligbyggeri påhviler staten (10 pct.), kommunen (5 pct.) og landsbyggefonden (8 pct.). Da alternativet imidlertid er, at disse boliger ikke bliver produceret, og at bygningsarbejdere går ledige, vil statens udgifter til finansieringen mere end opvejes af momsindtægten, den sparede arbejdsløshedsunderstøttelse og det forøgede indkomstskatteprovenu.

Hvis det forsigtigt anslås, at hver af disse boliger giver beskæftigelse til 1,5 helårsarbejdere, vil der være et overskud for staten på 50.000-60.000 kr. pr. bolig:

Eksempel: En bolig til samlet anskaffelsespris 345.000 kr.

	udgift	indtægt
finansieringsandel 23 pct. . .	80.000 kr.	
moms 15 pct. af 300.000 kr.		45.000 kr.
sparet arbejdsløshedsunderstøttelse $1\frac{1}{2} \times 50.000$ kr.		75.000 -
øget indkomstskat ca. 40 pct. af $1\frac{1}{2} \times (80.000 \div 50.000$ kr.)		18.000 -
i alt	80.000 kr.	138.000 kr.

Opfyldelse af en kvote på 40.000 boliger i indeværende år vil kræve ca. 12.000 boliger opført i henhold til dette forslag og dermed mindske statens kasseunderskud med ca. 700 mill. kr.

Hvis der i stedet kunne opnås aftale om en kvote på 50.000 boliger — hvilket VS gerne medvirker til, og hvilket stadig ligger inden for de rammer, hvor alternativet er arbejdsløshed — vil det mindske statens kasseunderskud med ca. 1,2 mia. kr.

Hvad omkostningerne på længere sigt angår, så vil staten med dette forslag pådrage sig rentesikringsforpligtelser for det pågældende byggeri.

På dét punkt ville det naturligvis være billigere for staten, hvis boligerne ikke blev bygget.

Hvis man imidlertid går ud fra, at den aftalte kvote er alvorlig ment, altså at forligspartierne virkelig ønsker denne kvote opfyldt, så er alternativet, at boligerne blev bygget som selvejerboliger, og i så fald vil omkostningerne på længere sigt (i form af mindsket indkomstskatteprovenu p. gr. a. rentefradragsreglen) være langt større end gennem rentesikringsordningen for almenyttigt byggeri.

Virkningerne på beskæftigelsen:

I modsætning til f. eks. de småprojekter, der følger af isoleringstilskudsordningen, og hvor beskæftigelseseffekten i stort omfang opluges af mestre og lærlinge, vil projekter af denne art prak-

tisk taget i fuldt omfang gøre indhug på den registrerede arbejdsløshed.

Med den førnævnte forsigtige forudsætning om 1,5 helårsbeskæftiget pr. bolig vil opfyldelsen af en kvote på 40.000 boliger årlig give beskæftigelse til ca. 18.000 bygningsarbejdere på helårsbasis, mens en aftalt kvote på 50.000 boliger vil give en merbeskæftigelse svarende til ca. 30.000 bygningsarbejdere på helårsbasis.

I begge tilfælde kommer yderligere afsmitning på andre sektorer af det øgede aktivitetsniveau inden for byggeriet og den øgede købekraft blandt bygningsarbejderne.

Billiggørelse af boligbyggeriet:

Forslaget indebærer ikke i sig selv en billiggørelse i forhold til, hvad huslejen bliver i almenyttigt boligbyggeri opført efter de nugældende regler.

Men dels sker der en billiggørelse ved en stabilisering af byggerytmen og dermed forøget kapacitetsudnyttelse samt ved den øgede andel almenyttigt byggeri.

Dels anbefaler VS en afskaffelse af den fulde boligoms, som blev indført af S-SF i foråret 1973, og som vi fra første færd har bekæmpet, både for at undgå denne beskatning af boliger og for at hindre kapitalisering af momsbeløbet til fordel for private ejere af de boliger, som er opført før indførelsen af den fulde boligoms i 1973.

For ikke at komplicere tingene unødigt har VS undladt at stille eget forslag om genindførelse af momsrefusionen for boligbyggeri og vil i stedet anbefale at stemme for det af Kaj Hansen (DKP) m. fl. den 8. september 1975 fremsatte forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri (F. 253).

Stabilisering af byggerytmen:

Nærværende forslag vil have en kraftig virkning i retning af, at byggeriet ikke kommer væsentligt under den aftalte kvote.

Imidlertid vil VS også gerne medvirke til at forhindre de helt ukontrollerede byggebooms, som bl. a. på grund af realkreditsystemets efterlåneprincip fører til selvforstærkende ustabilitet. Det skal derfor nævnes, at VS er villig til at diskutere anvendelse af momsrefusionen som regulator for boligbyggeriet, f. eks. derved at der bevilges momsrefusion for de første 4.500 igangsættelser hver måned, forudsat at byggeriet færdiggøres inden en bestemt frist. (Antallet må nødvendigvis være genstand for forhandling). Hermed ville der være etableret en stabilisering af boligbyggeriet, som virker selvregulerende mod den aftalte kvote, uanset om